

EL CONVIDAT BONA NIT

En Joan petit quan balla, balla-balla-balla,
En Joan petit quan balla, balla amb el dit.

En Joan Bona Nit quan crida, crida crida
crida, En Joan Bona Nit quan crida, entra
en un partit.

En Joan Porras te mèrit. Ha passat dos
anys desitjant bona nit als presos polítics
catalans. També és veritat que jo, porto
trenta tres anys desitjant el mateix a la
meva companya, però reconec que no és
el mateix. Ell havia de cridar més.

De moment, en Joan Bona Nit, estudiant i
entrenador, ha estat l'impulsor de
l'adaptació d'una cançó dels PETS (grup
musical, no pas una marranada com
sembla) i ha escrit un llibre. TOT UN
LLIBRE! Explicant el seu crit. Un llibre
monotemàtic probablement ja que el
títol no s'aparta del contingut "Història
d'un crit", clar, què més podia dir?

Vivint a Catalunya,
hem d'admetre que
un crit te molt de
mèrit. Al jove Porras
se li podia donar
qualsevol guardó,
des del premi Tenor
Viñas fins el Sant
Jordi, i tots
merescuts, però el
que sobte una
mica... i podria ser motiu de preocupació
és que ara, en Porras entra ja en la
política oficial de mà del grup de Junts de
l'emigrant Puigdemont. Home... el
currículum és bo, però per ser
parlamentari no faltaria algun mèrit més?
Què farà en Porras al Parlament,
l'utilitzaran només per les sessions
parlamentaries nocturnes? El faran
tancar les sessions de tarda amb el seu
crit emblemàtic? L'aprofitaran per fer
dormir els nadons de les diputades

acabades de parir? Pensen fer-lo
Conseller de cultura per haver arranjat
una cançó i escrit un llibre? Portarà la
Conselleria de Vigilants i Serenos que
volen posar en marxa ara que tenim toc
de queda?

Jo crec que a Catalunya, si hi pensem bé,
potser trobaríem altres candidats més
preparats per ocupar plaça de diputat...
O no.

LA KINTA FORKA

LA FESTA DELS BISBETONS

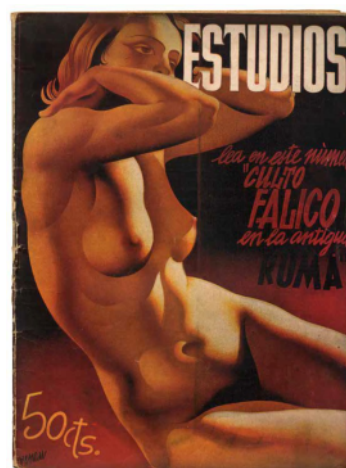
Els Bisbes, fer
com els
altres?

Ni pensar-ho.

Els quinze pastors del ramat de sis-
cents trenta catòlics reunits a la
Sagrada Família ho proclamen a
quatre veus.

Al començament es creia que havien
gaudit del seu "botellón" i prou. Però
després de l'espectacle d'aquell
dissabte hem repassat els
esdeveniments i establert la hipòtesi
que no han actuat com una manada
de llops solitaris. Sinó que és un pla
perfectament orquestrat per
instaurar un nou culte sense
l'autorització vaticana.

Durant més d'un mes, segons els
informes dels Mossos, hi havia
senyals que no deixaven espai per al
dubte: "El Temple seria profanat i
convertit al culte fàl·lic. Malgrat els
butlletins alarmants i una alerta
general sobre aquest atac imminent,
els serveis de la Generalitat i de
l'Ajuntament no van actuar. En canvi
alguns dels membres més influents
d'ambdues institucions hi van
participar emparats en la impunitat

del càrrec.

De l'anàlisi de les comunicacions entre els
Bisbes i l'Arquebisbe de Barcelona
-sobrevivents de les derrotes a les conferències
episcopals espanyoles controlades pel Nunci
Vaticà on Catalunya queda estigmatitzada i
declarada atea- es dedueix clarament com neix
l'onada d'odi contra l'emblemàtic Temple.
Aquests propagandistes de la fal·locràcia
intolerant ho van difondre a Internet i totes les
pistes s'han materialitzat en aquesta orgia.

En els dies previs a l'atac, hi havia indicis clars
dins de les xarxes catòliques més radicals que
alguna cosa estava passant. Ara, els analistes
dels Mossos estan cada vegada més
convençuts que aquest atac forma part d'una
campanya organitzada per legalitzar les
relacions amb infants i utilitzar el Temple per
unir tots els cristians catalans contra el Vaticà.
Un pla que, gràcies a les paraules de
l'arquebisbe Joan Josep Omella, s'està
convertint en global...

Un horror infinit va colpejar les veïnes del
Temple quan van veure emergir un immens
fal·lus inflable entre les torres de Gaudí.